

рівнем контактності будуть проявляти вищу активність, ніж замкнуті і слабкі. Проте слід постійно «втягувати» їх в роботу, створювати ситуації успіху.

Слід поєднувати взаємонавчання з іншими методами роботи – самостійним пошуком, традиційними методами.

Неможливо побудувати весь процес навчання виключно на інтерактивних методах. Це один з багатьох прийомів, які допомагають досягнути мети і приносять результат тільки в поєднанні з іншими.

Список використаних джерел

1. Інтерактивні методи навчання у підготовці спеціалістів для банківської системи України : зб. наук. пр. – Суми – Харків, 2001. – 250 с.
2. Хуторской А. В. Современная дидактика : учебник для вузов / А. В. Хуторской. – Санкт-Петербург : Питер, 2001. – 544 с.

ФОРМУВАННЯ СУЧАСНИХ НАПРЯМІВ АКТИВІЗАЦІЇ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ

В. І. Місюкевич, к. е. н., доцент

Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

Теорія та методика професійного навчання на базі педагогіки і психології розглядає загальне положення організації навчально-виховного процесу у вищому навчальному закладі і допомагає викладачу визначати найбільш оптимальні шляхи для вирішення навчально-виховних завдань та обрати найбільш раціональний варіант в організації процесу вивчення конкретної дисципліни. Чим відповідальніше підходить викладач до вибору форм і методів організації навчально-виховного процесу, тим вагоміший результат: студенти краще оволодівають знаннями, вміннями і навичками з його дисципліни. Звичайно, багато залежить від вміння, таланту і здібностей викладача.

Але багато відповідальності лежить також і на студентах, на їх активності. Ось тут і потрібна взаємна співпраця: викладач-студент, яка найкраще активізує навчально-пізнавальну діяльність студентів. Викладачу, який творчо підходить до вирішення

проблем сучасної освіти, в т. ч. професійних, без сучасних форм і методів навчально-виховного процесу просто не обійтися. Як цікаво і в той же час професійно та методично грамотно провести заняття, не знаючи форм і методів його проведення? Їх достатньо багато описано в сучасній методичній літературі. Але скільки є нетрадиційних. Ось тут і розкривається вміння і талант викладача до творчого підходу їх використання, до співпраці зі студентом.

Ринкові реформування, що проходять у всіх сферах народного господарства, перехід до нових форм господарювання ставлять перед системою освіти якісно нові вимоги до підготовки фахівців для всіх галузей народного господарства України. У відповідності до цих вимог потребують кардинальних змін і удосконалення всі складові компоненти системи фахової освіти: необхідність у визначенні нових напрямків підготовки фахівців, запровадження нових спеціальностей та спеціалізацій, перегляд змісту освіти і навчання, розробка нових форм та методів навчання.

Успіх в соціально-економічному розвитку країни значною мірою визначається рівнем професійної підготовки фахівців, раціональним розміщенням кадрового потенціалу і його кваліфікацією, безпосередньою участю наукових працівників у виробничій сфері. Рівень освіти кваліфікованого спеціаліста, його компетентність, ділова культура та соціальна позиція стають пріоритетними факторами у вирішенні завдань розвитку нашої держави. Високий рівень професійної освіти є важливим чинником стимулювання економічного розвитку в міжнародному масштабі. Для успішного вирішення проблем, які стоять перед економікою України, необхідною умовою є підготовка висококваліфікованих кадрів. Завдання, які стоять перед вищою економічною освітою вимагають від науково-педагогічних працівників освітніх закладів I–IV рівнів акредитації глибоких психолого-педагогічних та спеціальних знань в організації навчально-виховного процесу, активного запровадження високоефективних педагогічних технологій, нових форм та методів навчання і виховання студентів. Вирішальним у виконанні цих завдань є опанування знаннями і володіння методикою вивчення спеціаль-

них економічних дисциплін, від яких в значній мірі залежить якість підготовки фахівців-економістів.

Під активізацією навчально-пізнавальної діяльності розуміють цілеспрямовану діяльність викладача, спрямовану на розроблення і використання таких форм, змісту, методів, прийомів і засобів навчання, які сприяють підвищенню інтересу, самостійності, творчої активності студентів у засвоєнні знань, набутті вмінь і навичок, їх практичному застосуванні, а також у формуванні здібностей прогнозувати виробничу ситуацію й приймати самостійні рішення.

До методів активізації пізнавальної діяльності студентів на семінарських, практичних та лабораторних заняттях з економічних дисциплін належать: мозковий штурм; круглий стіл; проблемні лекції та семінари; тематичні дискусії; рольові ігри; ділові ігри; сократична бесіда; метод конкретних ситуацій; метод послідовних ситуацій; метод інцидентів; імітаційні вправи; наукові конференції; тренінги.

Отже, застосування активних методів у навчанні дає змогу реалізувати важливі принципи навчання: проблемність, професійну орієнтованість, спрямованість на самонавчання із урахуванням наявного досвіду студентів. Також активні методи сприяють формуванню особистісних та професійних якостей, необхідних для майбутньої професійної діяльності.

МЕТОДИ СТИМУЛЮВАННЯ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ НА НАВЧАЛЬНОМУ ЗАНЯТТІ

В. М. Бондаренко, к. е. н., доцент

Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

*«Освіта людини повинна починатися
з приказок і закінчуватися думками»*

Сенека

Серед сучасних проблем постає питання щодо стимулювання пізнавальної діяльності студентів на навчальному занятті, що є проблемою складною і багатоаспектною. Однак дана проблема